

SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN

FØR

JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 15

1. AUGUST 1926

75. AARGANG

TALE AF ÆLDSTE JOSEPH FIELDING SMITH,

af de Tolvs Raad, ved Konferencen i Tabernaklet i Satl
Lake City, Søndag den 4. April 1926.

Jeg vil læse et Vers eller to af Johannes Evangelium femte
Kapitel:

»Thi Faderen elsker Sonnen og viser ham alt det, han selv
gør, og han skal vise ham større Gerninger end disse, for at
I skulde undre eder.

Thi ligesom Faderen oprejser de døde og gør levende, saa-
ledes gør ogsaa Sonnen levende, hvem han vil.

Thi heller ikke dommer Faderen nogen, men har givet
Sonnen hele Dommen.

For at alle skulde ære Sonnen, ligesom de ære Faderen.
Den, som ikke ærer Sonnen, ærer ikke Faderen, som udsendte
ham.

Sandelig, sandelig siger jeg eder, den, som hører mit Ord
og tror den, som sendte mig, har et evigt Liv og kommer ikke
til Dom, men er gaaet over fra Doden til Livet.«

Kristus Opstandelsens første Frugt.

Igennem denne Konference har vi været fremlagt Skrifternes Vidnesbyrd, at Jesus opstod fra de døde og var Opstandelsens første Frugt. Vidnesbyrdene om denne vidunderlige Tildragelse kan ikke blive afkræftet. Der er i vore Dage en Tendens i den religiøse Verden til at fjerne sig fra den fundamentale Sandhed, at Jesus er Kristus, Guds Enbaarne Søn. Jeg har læst disse faa Vers for at vise, at Frelseren lærte, at intet Menneske kan vidne om Gud og forkaste hans Son; og at intet Menneske kan fornægte, at Jesus Kristus er Verdens Frelser og have Tro paa Faderen, som sendte ham. Vi maa ære Faderen igennem Sønnen, og den, der forkaster Sønnen og fornægter Opstandelsen, kender ikke Gud. Frelseren siger atter: »Den, som tror paa Sønnen har det evige Liv; men den, der ikke tror paa Sønnen skal ikke se Livet; men Guds Vrede skal være over ham.«

Dette mener nu ikke, at den, der fornægter Sønnen ikke skal opstaa, thi alle skal opstaa fra de døde, men de Vantro skulde ikke tage Del i det evige Liv i Guds Rige, med Faderen og Sønnen. Derfor er det Faderens Hensigt at udstrække Opstandelsen til alle Mennesker formedelst Sønnens Forsøning og dermed bringe Udødelighed til alle sine Børn. Faktum er, at vi ikke kan have Fællesskab med Gud om vi fornægter Jesus Kristus som Guds Son og ikke tror paa hans Magt til at oprejse os fra vore Grave. Derfor, alle, som fornægter Sønnens Autoritet, har Guds Vrede over sig.

Spørgsmaalet kommer i mine Tanker, hvorfra ved vi noget angaaende Opstandelsen? Vi som Sidste Dages Hellige ved det, fordi Skrifterne taler tydeligt desangaaende og at Herren har aabenbaret det for os. Vi ved, at Jesus viste sig for sine Disciple efter sin Opstandelse, de har baaret Vidnesbyrd herom. Nu, hvorfor skulde der blive en Opstandelse og det Lofte gives, at alle Mennesker skulde komme frem af deres Grave? En stor Mængde Mennesker tror, at det dødelige Legeme har opnaaet dets Hensigt i dette Liv og vil ikke opstaa fra de døde, men, at Aanden vil opstige og dvæle hos Gud.

Hvorfor kom Jesus Kristus til Verden for at dø? Var det fordi den Plan vor Fader havde lagt i Begyndelsen var bleven forstyrret eller odelagt, formedelst Menneskets Fald? Adam havde et Legeme for Døden kom over ham og hans Fald var en Del af den store Plan for Menneskets Frelse. Dødelighed og en paafølgende Død er Følgen af Menneskets Fald, og Jesus Kristus kom til Verden for, gennem Opstandelsen at give Menneskene Udødelighed og evigt Liv. Mormons Bog oplyser os om, at Mennesket maa underkastes Dødelighed for at opnaa en Erfaring, der ikke kunde opnaaes paa nogen anden Maade end gennem Lydighed til Jesu Kristi Evangelium, hvilket er baseret paa det store Sonoffer af Guds Son, hvorved det erhverder en Frelse og Ophøjelse i Faderens og Sønnens Nærværelse. Sikkert er det, at Herren forstod Enden fra Begyndelsen og det var tilfulde forstaaet i Himlens Raad for Jorden var dannet, at Jesus Kristus skulde komme til Jorden for at dø, og derved oprette en brudt Lov og gengive Liv til Menneskeslægten. Peter vidner herom i følgende Ord: »Vel vidende, at det ikke var med forkrænkelige Ting, Solv eller Guld, at I bleve loskøbte fra eders tomme Vandel, som var overleveret eder fra Fædrene; men ved Jesu Kristi dyrebare Blod som et lydeløst og uplettet Lams, han, som var forud kendt for Verdens Grundlæggelse, men blev aabenbaret ved Tidernes Ende for Eders Skyld«.

Peter vidner her, at Jesus Kristus var kaldet og forud ordineret at komme til Jorden for at bringe Opstandelsen tilveje og Forløsning af Menneskeslægten formedelst Udgydelsen af hans Blod, og at dette skete i Henhold til den Plan, der var udkastet for Verdens Grundvold blev lagt.

»Værdigt er Lammet, det slagtede, til at faa Kraften og Rigdom og Visdom og Styrke og Ære og Pris og Velsignelse!«
Følgende findes i samme Aabenbaring:

»Og der blev givet det at føre Krig mod de Hellige og at overvinde dem; og der blev givet det Magt over hver Stamme og Folk og Tungemaal og Folkeslag.

Og alle, som bo paa Jorden, skulde tilbede ham, enhver,

hvis Navn ikke fra Verdens Grundlæggelse er skrevet i Lamets, det slagtedes, Livets Bog«.

Af disse Skriftsteder oplyses vi om, at Kristus for Menneskene var paa Jorden, var udvalgt til at forsones for Synd og Død i Verden og derved give til Menneskene udodeligt Liv formedelst Opstandelsen. Denne Lærdom var tilfulde forstaaet af de gamle Profeter. Da Frelseren efter sin Opstandelse vandrede langs ad Vejen med sine to Disciple lærte han dem om disse Ting:

»Og han sagde til dem: O, I uforstandige og senhjertede til at tro paa alt det, som Profeterne have talt!

Burde ikke Kristus lide dette og indgaa til sin Herlighed?

Og han begyndte fra Moses og fra alle Profeterne og udlagde for dem i alle Skrifterne det, som handlede om ham.«

Efter denne Samtale mødte han med de elleve Apostle og gentog for dem disse Profetier. Senere sendte han dem ud i den hele Verden for at vidne om ham.

Naar Menneskene fornægter Kristi og alle Menneskers Opstandelse fra deres Grave; da er dette en Erkendelse af, at de er ukendt med Herrens Arbejde henhørende til Menneskenes Skæbne. Vor Eksistens her i Dødeligheden er meget vigtig. Det var aldrig forventet, at vi skulde komme igennem dette Liv uden at komme i Forbindelse med Synd, Fristelse og Dødelighed. Adam blev sendt til denne Jord i den Hensigt, at vi kunde opnaa en Erfarenhed i Jordelivets forskellige Omskiftelser. Paa denne Maade modtager vi en Uddannelse, der ikke kunde erholdes paa anden Vis. Dødelighed kom ind i Verden med Guds Vilje formedelst Menneskets Fald. Igenem Kristi Forsoning overvandt Døden, og Opstandelsen til Livet blev tilvejebragt for alle Mennesker. Naar Kristus har overvunden Døden og derved tilvejebragt Opstandelsen er hans Arbejde endt, og han vil overlade Riget til sin Fader.

Dette Legeme som vi har modtaget vil ikke blive nedlagt i Graven for aldrig at opstaa. De, der tror en saadan Lære, har ingen Forstaaelse om Frelsings-Arbejdet. Vore Legemer

blev givet os for at Aanden skulde bo i dem, og efter at have gennemgaaet Jordelivet og Doden vil de opstaa af deres Grave, Legeme og Aand vil uadskillelig blive forenede — »for aldrig at adskilles« — og i denne Stilling skal de Retfærdige erholde en fuldkommen Glæde. Disse, der ikke har været retfærdige og har tilsidesat Guds Raad vil modtage en Belønning i Forhold til deres Gerninger; men de skal ikke mere do en timelig Død.

Det er Herrens Hensigt at velsigne alle Mennesker og gøre det bedste han kan for dem; men vor himmelske er regeret af Love, ligesom hans Born er underkastet Love, og derfor udmaaler han til ethvert Menneske den Belønning han er berettiget til, i Forhold til sit Arbejde. Foruden Legeme er Aanden ikke fuldkommen. Legemet uden Aand er død. Der kræves saavel Legeme som Aand for at udgøre en fuldkommen Sjæl. Vi modtog den største Naadegave, der kunde gives, da vi kom her til denne Jord for at modtage et fysisk Legeme for vor Aands Iklædning. Satan og hans Engles Straf er, at de ikke er tilladt en dødelig Eksistens i et Legeme af Kød og Ben, fordi de gjorde Oprør. Menneskets Aand iklædt et Legeme af Kød og Blod, ligesom Jesus efter hans Opstandelse, vil have Magt til, formedelst Lydighed til Evangeliets Love at deltage i Retfærdighed, Sandhed og Magt og saaledes blive en Søn af Gud.

Vi ser heraf, at vort Liv her i Kødets, hvor vi udstaar Sygdomme og Sorger saavel som Glæder, er ikke tilfældigt, men et Led af evig Fremadskriden i Henhold til vor himmelske Faders Bestemmelser, før denne Verden kom ind i Tilværelsen. Her forbereder vi os formedelst vor fri Vilje for en Plads i Evigheden. Om vi er trofaste, lever efter Guds Riges Love, antager vor Herre Jesu Kristi Mission som Forløser af Menneskeslægten fra deres Grave og som vor Frelser fra vore personlige Synder, paa Betingelse af Omvendelse, vil vi blive anset for værdige til en Plads i Guds celistiale Rige.

Maa vi som Sidste Dages Hellige blive trofaste i Opfyldel-

sen af alle vore Pligter og til de Befalinger og Principper, der henhører til vor Frelse, saa vi kan erholde disse store Velsigelser, der er os lovet af vor Fader igennem hans Enbaarne Son, og som kun kan erholdes ved Lydighed. Jeg beder i vor Herre Jesu Kristi Navn, Amen!

ET HIMMELSK INSPIRERET PRÆSTEDØMME.

Ingen Bog er god nok til at præsidere over Guds Kirke og lede dens Virksomhed. Boger er ikke tilstrækkelig Vejledning for et fremadskridende Folk paa Vej til det himmelske Rige. De er gode nok, saa langt de gaar; men de gaar ikke langt nok. Vi har noget, der er bedre; et levende fra Himlen inspireret Præstedomme med det gengivne Evangelium, den Helligaands Gaver, samt umiddelbar og fortsat Aabenbaring. Andre Kirker er bygget paa Boger, Traditioner, Raads- og Synode-Bestemmelser, private Opfattelser og andre Menneskelærdomme, men Guds Kirke staar, hvor han anbragte den, nemlig paa den guddommelige Aabenbarings Klippe, og Helvedes Porte kan ikke faa Overhaand over den.

Orson I. Whitney.

Men Troen er en Bestandighed i det, som haabes, en fast Overbevisning om det, som ikke ses. Heraf lærer vi, at Troen er en Vished, som Menneskene har om Tilværelsen af noget, som de ikke har set og Virksomhedsprincippet i alle Fornuftvæsener.

Pg. Bog.

DEN DANSKE MISSION.

ANKOMST.

Ældste Clifton E. Hendrichsen, Provo, Utah, ankom til København med Dampskibet »United States« Tirsdag Morgen den 13. Juli. Vi byder ham velkommen til den danske Mission.

Ældste Clifton E. Hendrichsen er beskikket til at arbejde i Aalborg Konference.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

NOTABELT BESØG I DANMARK.

Dr. James E. Talmage af de Tolvs Raad, for nærværende Præsident over den europæiske Mission, og Søster May Boothe Talmage, Præsidentinde over de kvindelige Hjælpeorganisationer i Missionen, ankom til København den 9. Juli Eftermiddag Kl. 6,15 i Flyvemaskine fra Amsterdam, Holland. Den 400 Mile (engl.) lange Rejse tilbagelagdes i ca. fem Timer, hvoraf den ene Time benyttedes til et Ophold i Hamborg.

Straks efter deres Ankomst her til Byen overværede de et kvindeligt Hjælpeforeningsmode i Kirkens Lokale, Korsgade 11. Præsident Talmage benyttede en Del af Tiden til at omtale sine tidligere Besøg her og give opmuntrende og belærende Ord til de forsamlede. Søster Talmage bragte en Hilsen fra Søster Clarissa S. Williams, der præsiderer over samtlige kvindelige Hjælpeforeninger i Kirken; talte derefter nogle opmuntrende Ord til de tilstedeværende Søstre og gav dem Vejledning i deres vigtige Gerning.

Den næste Dag benyttede Præsident Talmage sammen med Præsident Joseph L. Petersen til at omtale forskellige Forhold indenfor den danske Mission, ligesom Søster Talmage benyttede en Del af Dagen til at give Søster Ida Petersen, der præsiderer over de kvindelige Hjælpeforeninger i den danske Mission, adskillige Raad og Instruktioner vedrørende Foreningernes Virksomhed.

Søndag Formiddag den 11. Juli overværede Broder og Søster

Talmage Københavns Grens Søndagsskole, hvor de henvendte nogle Ord til Børnene. Der blev givet Præsident Talmage følgende Spørgsmaal:

»a. Kan en direkte Efterkommer af Aaron indtage Embedet som præsiderende Biskop uden Raadgivere?

b. Der læses i Pagtens Bog angaaende de første syv Præsidenter, at den syvende Præsident præsiderer; hvorledes skal dette forstaas?»

Præsidenten besvarede disse Spørgsmaal saaledes: »En direkte Efterkommer af Aaron kan gøre saa, forsaavidt han er egnet dertil og bliver beskikket til Embedet af det første Præsidentskab.«

Det næste Spørgsmaal maa forstaas paa den Maade, at den ene af de syv Præsidenter præsiderer. Det mener hverken, at den første eller syvende i Anciennitet præsiderer; thi det kunde hælde, at ingen af disse havde de nødvendige Forudsætninger til at lede; hvorfor det første Præsidentskab beskikker den, der skal tage Ledelsen.

Om Eftermiddagen afholdtes et Mode med Missionærene, i hvilket Præsident Talmage rettede adskillige ensartede Spørgsmaal til hver enkelt Missionær, som disse besvarede. Præsidenten gav derefter mange gode Raad og Instruktioner til Missionærene vedrørende deres Arbejde i Missionsmarken. Missionspræsident Petersen udtalte sin Tilslutning til det, der var sagt, og gjorde nogle afsluttende Bemærkninger.

Søndag Aften afholdtes offentligt Mode i Kirkens Lokale. Her talte Konferencepræsident Carlsen fra Malmo, Soster Talmage og Præsident Talmage til et velfyldt Hus.

Mandag Aften afholdtes et Præstedømsmode, hvor mange lokale Ældster og Medlemmer af det mindre Præstedømme var til Stede. Her gav Præsident Talmage mange gode Instruktioner vedrørende Præstedømmets Arbejde; opmuntrede alle til at holde Herrens Befalinger og forberede sig til at udføre mere Arbejde end hidtil og paatage sig større Ansvarlighed. Hermed afsluttedes Moderne i København, hvorefter Præsident Talmage og Soster Talmage, Præsident Petersen

og Søster Petersen ledsaget af Redaktøren af »Skandinaviens Stjerne« Ældste P. S. Christiansen og Søster Christiansen afrejste til Aarhus.

Den 13. Juli om Eftermiddagen afholdtes der et Missionærmøde af samme Natur som det, der blev afholdt i København. Kl. 7,30 Aften afholdtes Møde i Lokalet, hvor Præsident Petersen gjorde nogle faa indledende Bemærkninger. Ældste P. S. Christiansen talte nogle faa Minutter. Søster Talmage omtalte de kvindelige Hjælpeforeningers Virksomhed og det System, hvorefter der arbejdes. Opmuntrede Kirkens kvindelige Medlemmer til at slutte sig til Foreningen. Præsident Talmage fremlagde i det vel besøgte Møde Evangeliets Principper og bar et kraftigt Vidnesbyrd om Jesu Kristi Kirkes Genoprettelse i vore Dage ved Profeten Joseph Smith.

Efter Mødet blev der afholdt et Præstedømmemøde, i hvilket Præsident Talmage fremlagde det ny Arbejdssystem, som var omtalt i København, og talte opmuntrende Ord til de forsamlede Brødre. Samtidig afholdt Søster Talmage Møde med Søstrene, hvor hun saavel som Søster Petersen gav mange gode Instruktioner. Præsidentskabet for den lokale Hjælpeforening serverede derefter Forfriskninger for de tilstedeværende.

Næste Dag blev de besøgende af Hr. Th. S. Hermansen og Søster Hermansen inviteret til deres skønne Herresæde Allinggaard. Her i disse smukke Omgivelser tilbragtes Dagen. Næste Dags Morgen kortes tilbage til Aarhus, hvorfra Rejsen fortsattes til Aalborg. Et Missionærmøde blev afholdt om Eftermiddagen, hvor lignende Instruktioner som de, der blev givet i København og Aarhus, blev givet af Præsidenterne Talmage og Petersen. Præsident Talmage mindedes afdøde Præsident Anthon H. Lund, en af vor Kirkes nobleste og fremragende Mænd, som var født i denne By. Følgende fremmede Missionærer: Wilhelmine Christiansen, Ida Petersen, May Boothe Talmage og P. S. Christiansen, gjorde korte Bemærkninger.

Om Aftenen afholdtes der et velbesøgt offentligt Møde i det hyggelige Kirkelokale. Præsident Joseph L. Petersen gjorde

nogle indledende Bemærkninger, hvorefter Søster Talmage og Præsident Talmage talte opmuntrende til de forsamlede. Efter Mødet blev der afholdt et kort Møde med det lokale Præstedømme, hvor Opmuntringer blev givet til Medlemmerne om at leve efter Evangeliet og udføre de dem paahvilende Pligter og forberede sig til at paatage sig større Ansvarlighed.

Ligeledes blev der afholdt et Kvindeforeningsmøde, i hvilket Søster Talmage og Søster Petersen gav visse Instruktioner og opmuntrede Sostrene i deres Gerning.

Fredag Morgen den 16. Juli tog Præsident og Søster Talmage Afsked med Danmark, rejste over Frederikshavn til Goteborg, Sverrig. Præsident Petersen, Søster Petersen, Ældste P. S. Christiansen og Søster Christiansen rejste til Randers, hvor et Møde blev afholdt om Aftenen. Rejste derfra til Aarhus, hvor de overværede adskillige Moder; besøgte senere Esbjerg og Odense Grene, inden de atter kom tilbage til København.

De fremmede blev vel modtaget overalt i de med Blomster pyntede Lokaler og nød megen Gæstfrihed. I det hele taget var Besøgene opmuntrende og belærende for alle, og mange vil mindes Præsident og Søster Talmages Besøg her i Missionen og den Venlighed, de udviste mod alle.

AALBORG KONFERENCE.

Ved venlig Imodekommenhed af Politimesteren blev de Sidste Dages Hellige for første Gang i Kirkens Historie i Aalborg givet Tilladelse til at afholde Gademoder. For at højtideligholde denne Anledning var Missionærerne fra Konferencen samlet i Aalborg den 22. Juni og afholdt et Møde paa Nytorv, hvilket var det første Gademøde, der var afholdt i Aalborg.

En Forsamling paa ca. 250 Mennesker lyttede med Opmærksomhed til det herlige Budskab, vore Missionærer forkyndte til dem. Mange Skrifter blev uddelt, og en god Indflydelse gjorde sig gældende.

DEN NORSKE MISSION.

DAAB — ARENDALS GREN.

Hans Magnus Olsen Dahl blev indlemmet i kirken ved daab den 4. juli. Daabshandlingen og haandspaalæggelsen udfortes av ældste John T. B. Johnsen.

DAAB — BERGENS GREN. —

Nils Johan Skaanberg blev indlemmet i kirken ved daab den 3. juli. Daabshandlingen udfortes av konferencepræsident Johan A. Dalsbo og haandspaalæggelsen av grensforstander Elias Ellefsen.

DAAB — STAVANGER GREN. —

Finn Dahl blev indlemmet i kirken ved daab den 5. juli. Daabshandlingen udfortes av grensforstander Hilmar Bjorn-
dal og haandspaalæggelsen av broder Martin Halvorsen.

Martin Christophersen,
missionspræsident.

UDE FRA.

ORD FRA ARBEJDERNE.

Paa en længere Tur paa Bicykel, ialt 500 engl. Mil igennem Cornwall og ind i Landsdele, der ikke har været besøgt i mange Aar, uddelte vi 16 Mormons Boger, 7 Standard Kirkeboger, 328 Boger og mindre Skrifter; havde 25 Iviteringer. Samtidig med, at vi uddelte Skrifterne, modtog vi 3 ny Abonnement paa »Millenial Star«. Vi besøgte 16 Byer, hvor vi fandt flere Familier, som blev oprigtige Undersogere; fik mange Venner, iblandt disse var tre lokale Præster, med hvilke vi havde fordelagtige evangeliske Samtaler. Vi var overordentlig velsignet i vort Arbejde paa denne Tur.

E. Lee Nichols og Howard Judd, Bristol Conf.

„GUD ER EN AAND —“

Det følgende er en tysk Filosof's Opfattelse af Guddommen: »Gud som Gud! Dette Indbildningens uendelige, altomfattende, overmenneskelige Væsen, har ikke mere Betydning for Religionen, end et almindeligt teoretisk Grundprincip har for en eller anden Videnskab. Det er paa en Maade det endelige Udgangspunkt, og er, ligesom Geometrien, kun et tænkt, udeleligt Punkt, som ikke kan have nogen Eksistens i Virkeligheden.«

Denne Skildring stemmer forbausende godt overens med de fleste kristne Sektors Anskuelse om Verdens almægtige Skaber, som de gør sig lignende Begreber om. De betragter Gud som immateriel Substans, hvis der ellers findes noget saadant, som værende uden for Tid og Rum, som mindre end den mindste tænkelige Genstand og ubegrænset, idet han opfylder hele Verden uden at optage den mindste Plads nogen Steder; allestedsnærværende, men dog mindre end det mindste Atom eller Støvgran, som det er muligt at skælne i det stærkeste Mikroskop; *et geometrisk Punkt*, som hverken har Længde, Bredde eller Tykkelse, og uagtet et Punkt er en fuldkommen rigtig teknisk Benævnelse i Videnskaben, saa er det dog kun noget, som man har tænkt sig, uden derfor at indrømme, at det virkelig eksisterer.

Dette kan derfor ikke være noget Væsen og burde saaledes heller ikke kaldes en Personlighed. Det er ubegribeligt for Fornuften og kan ikke bringes i Samklang med Hjertets ædleste Følelser. Det er en ligefrem Urimelighed, et intetsigende Fantasifoster. Der er ingen Kærne i det; intet, som virker tiltalende paa Menneskets højeste Følelsesliv, og man finder intet i det, der kan bringes i Harmoni med Begrebet om, at Mennesket er »skabt i Guds Billede«.

Dette er ikke den Gud, som Bibelen omtaler, hverken i det gamle eller det nye Testamente. Det Væsen, som omtales i den hellige Skrift, er en Person, som vel er usynlig for Men-

neskene i deres faldne Tilstand, men som dog har Omsorg for dem, træder i Forbindelse med dem, vejleder dem igennem Livet og hører deres Bonner. De kan blive et med ham, og han et med dem, fordi de er hans Afkom og skabt i hans Billede. Det nye Testamente erklærer, at Jesus af Nazareth er »Guds Herligheds Glans og hans Væsens udtrykte Billede«, (Heb. 1: 3) og at »i ham bor Guddommens hele Fylde legemlig«. (Kol. 2: 9) »Han var i Guds Skikkelse«. (Filip. 2: 6) »Den, der havde set ham, havde set Faderen«. (Joh. 14: 9) Han var Guds Son og »førstefødte iblandt mange Brødre«. (Rom. 8: 29) »Gud var hans Fader og deres Fader, hans Gud og deres Gud. Han kom fra Faderen til Jorden, og forlod Jorden for at gaa til Faderen, som bor i Himmelen«.

En Del af Kristi Mission bestod i at give Menneskene det rette Begreb om Gud og bringe dem i et nærmere Forhold til ham. Han »var Gud aabenbaret i Kod«. (1. Tim. 3: 16.) Han bestræbte sig paa at gore det forstaaeligt for sine Disciple, at Gud var deres Fader, og at han selv var deres ældre Broder, og at de ved Lydighed til Faderens Love vilde blive forenede i det samme Rige og samles med den guddommelige Familie. Læren om Guds Personlighed og hans Faderforhold til os traadte altid tydeligt frem i Jesu Ord og Tale, og han viste dem, at heri skulde de søge Grunden til det Broderforhold, hvori han stod til Menneskene. Der hentydes aldrig til nogen ulegemlig Guddom, ubegribelig for den menneskelige Fattes evne, men alle hans Forklaringer gik ud paa, at Gud var en fuldkommen Personlighed, og Mennesket en ufuldkommen Efterligning af ham, men udset til, gennem gradvis Udvikling og Lydighed, at blive ham lig i Fuldkommenhed.

»Gud er en Aand«, og det er Mennesket ogsaa. Det egentlige Menneske, den indre, udodelige, ansvarlige Personlighed er et aandeligt Væsen og er en Son eller Datter af Gud, udgik fra Faderen, og er derfor i Slægt med Gud og bærer hans Billede og har Muligheden i sig for at blive ham lig. Legemet bestaar af grovere Elementer eller jordiske Stoffer og er et

Redskab for Aanden, hvorved den kan gøre Brug af jordiske Ting.

Aanden er et personligt Væsen, men den er ikke af samme Beskaffenhed som Legemet og er heller ikke underkastet de samme Love. Den er dog ikke derfor immateriel, skont den er dannet af Stoffer af en hel anden og finere Beskaffenhed end de grovere jordiske Bestanddele, som vi kan se og føle med vore naturlige Sanser, og som vi kalder fysiske Stoffer. Aanden kan ikke under almindelige Forhold ses med det naturlige Øje, men den ses og føles af aandelige Væsener og staar i samme Forhold til de aandelige Stoffer, som vi staar i til de naturlige eller fysiske her paa Jorden. Aanderne tilhører forskellige Slags og staar paa indbyrdes forskellige Udviklingstrin. De lavere Fornuftvæsener er mindre fuldkomne Efterligninger af de højere Væsener.

Gud er et aandeligt Væsen, hvilket indbefatter Begrebet om den evige, uskabte Aand, der besidder al Visdom, Sandhed, Retfærdighed og Barmhjertighed. Han holder Magtens Nogler og styrer de skabende Kræfter. Hans Magt og Herredømme vedligeholdes ved Hjælp af Retfærdighedens evige, uforanderlige Love, og han fremsætter disse for sine Born i Forhold til deres Fatteevne, Udvikling og Villighed til at modtage dem.

Den Helligaand er hans Vidne, saa vel som den Kraft, hvorved han udfører sine Hensigter og tilkendegiver sin Vilje. Den virker i det aandelige, ligesom Solen i det naturlige. Fra den modtager vor Aand Oplysning; »det er det Lys, som oplyser ethvert Menneske, der kommer til Verden«. Den leder os til Gud og advarer os mod at synde, men den tvinger ingen; ethvert Menneske har sin frie Vilje, ellers kunde det ikke holdes ansvarligt for sine Handlinger. Dersom Menneskene blot vilde lade sig lede af denne guddommelige Aand, vilde de blive ført lige til Lysets og Sandhedens evige Kilde, og Gud vilde blive aabenbaret og kendt, som han er.

Faderen, Solen og den Helligaand er tre forskellige Væsener, skont de er et i Hensigt, Handlemaade, Magt og Her-

lighed, og disse tre udgør Guddommen. De Hellige, som staar i Samfund med Guddommen, beder til Faderen i Sønnens Navn under den Helligaands Indflydelse, og disse er ikke abstrakte Begreber, men realistiske Virkeligheder.

At have det rette Begreb om den sande Gud er af allerstørste Betydning for at være i Besiddelse af den sande Religion, og af langt større Betydning end »et almindeligt teoretisk Grundprincip«. Han er den sande Religions Kilde, Aabenbarer og Livskraft; dens Alfa og Omega; dens Vejleder og Opretholder. Uden den sande Gud er Religionen intet, med ham derimod alt. De af Mennesker indstiftede Religions-systemer kan ganske vist gøre deres saakaldte Guddomme til hvad som helst, deres Stifteres Indbildningskraft kan finde paa; de kan tilbede noget eller intet, eller betragte Guddommen som »et teoretisk Princip« eller »tænkt Udgangspunkt for Religionen«, men sand Religion maa komme fra Gud og er derfor bemyndiget, tydelig og harmonisk. Den bringer Frelse til dem, der modtager og efterlever den; og dem, der foragter og forkaster den, overlader den til Følgerne af deres Synder.

Mennesket føler ingen indre Trang til en Gud som den, ovennævnte Filosof beskriver, og som de fleste af Nutidens Teologer skildrer i deres Trosbekendelser. Derimod er der noget i Mennesket, der trænger til en himmelsk Fader, et Væsen, der har Form og Skikkelse, som kan opfattes som en Personlighed, og som det kan staa i Forhold til som et Barn til dets Fader. De, der tror paa en saadan Gud, bliver som oftest beskyldte for at sanseliggøre Guddommen, naar de tænker sig ham i menneskelig Skikkelse. I den uvidendes og tankeloses Øjne lyder det som Gudsbespottelse at sammenligne Guddommen med Menneskeslægten, og dog bekender alle Kristne deres Tro paa, at Kristus er vor Gud, er Gud og altid vil vedblive at være Gud. De tilbeder ham derfor som Gud, og dog er han i menneskelig Skikkelse og sidder ved Faderens højre Haand, hvis udtrykte Billede han siges at være, og med hvem han er et i alle Henseender.

Naar Menneskene naar til det rette Begreb om Gud og hvad der horer ham til, da vil de forstaa, at Jesus i al sin Gerning fulgte sin Faders Eksempel og derved blev ham fuldkommen lig i alle Henseender, og at alle, der følger i hans Fodspor, omsider vil blive ham lig ogsaa, idet de gradvis skrider fremad, indtil de opnaar og modtager en Fylde af Faderens Herlighed, og derved bliver hans frelste og óphøjede Sonner og Dotre, »Guds Arvinger og Jesu Kristi Medarvinger«. Dette vil de kun kunne opnaa i deres opstandne Legemer af Kød og Ben, levendegjorte ved Aanden og straalende i den himmelske Herligheds Glans. De vil da være et med Faderen, ligesom Kristus er et med ham, og i Stedet for at være »teoretiske Punkter«, vil de være lig deres store Skaber, aandelige, evige, styrende Væsener, der »regerer med Kristus et tusinde Aar og siden i al Evighed«, som Johannes Aabenbareren siger. De vil paa samme Tid anerkende Forløserens retmæssige Forstefodselsret, og som Konger og Præster altid bøje sig for Almagts Herre, Universets Styrer, der vil herske i majestætisk Herlighed som Gud over alle fra Evighed til Evighed.

Oversat fra »Deseret News«.

Hvad er Teologi? Det er den aabenbarede Videnskab, som handler om Guds Væsen og Egenskaber, hans Forhold til os, hans Forsyns Tilskikkelser, hans Vilje med Hensyn til vore Handlinger og hans Hensigter med Hensyn til vort endelige.

Pg. Bog.

INDHOLD:

Tale af Ældste Joseph Fiel- ding Smith	225	Den danske Mission	231
Et himmelsk inspireret Præ- stedømme	230	Den norske Mission	235
		Ude fra	235
		Gud er en Aand	236

SKANDINAVIENS STJERNE er Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Norge og Danmark. Udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.

Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.

Trykt hos F. E. Bording (V. Petersen).